

Kim, Julián, Leon a Kija –

detektívi v čase

Pohotová Kim, bystrý Julián, fyzicky zdatný Leon a tajuplná egyptská mačka Kija sú štyria kamaráti, ktorých spája spoločné tajomstvo...

Vlastnia kľúč od starej knižnice benediktínskeho kláštora svätého Bartolomeja. V tejto knižnici sa ukrýva miestnosť zvaná Tempus, ktorá umožňuje cestovať do minulosti. Tempus pulzuje v rytme času a ukrýva tisícky dverí, vždy jedny pre jeden rok svetových dejín. Výpravy v čase zaviedli našich kamarátov do starovekého Ríma alebo aj do Egypta z čias faraónov, kde sa k nim pridala mačka Kija.

Priatelia sa vždy vydajú na cestu v čase, keď ich zaujme nejaké historické obdobie alebo keď tušia, že sa v minulosti odohral záhadný zločin.

Tempus dokáže priateľov premiestniť v čase, ale takisto aj preniesť späť. Stačí sa vrátiť presne na miesto, na ktorom človek pristál. Jedine odtiaľ sa dá cestovať domov, do súčasnosti.

Hoci výlety v čase zvyknú trvať aj niekoľko dní, v prítomnosti za ten čas neprejde ani len sekunda – a tak nikto nepo-

strehne, že sa malí detektívi zase vydali na tajomnú cestu
storočiami...

Hádka

Prastará knižnica benediktínskeho kláštora svätého Bartolomeja v Sedmohlinciach vyzerala pokojne a opustene. Posledný knihomoľ odišiel už pred hodinou, knižnicu zamkli a svetlá pozhasínali.

Ale pozor, v jednej z väčších čitární sa čosi deje! Nad hrubými knihami z histórie tu už dve hodiny sedia tri deti, zatiaľ čo ich krásna mačka odpočíva na okennom parapete a pozerá cez sklo do zakrádajúceho sa prítmnia. Nastupujúca jeseň priniesla do mestečka veľa mrakov. Poprcháva.

„Tebelmannovi asi preskočilo!” vzdychla si Kim. „Sloh na štyri strany! Tak veľa sme ešte nikdy nemuseli písať!”

Deti boli so spolužiakmi a učiteľom Tebelmannom na školskom výlete vo vikinskom múzeu, ktoré sa nachádza v blízkosti severonemeckého mesta Šlezvik. Múzeum stojí na mieste známeho hlavného mesta Vikingov, *Hedeby*. Naši kamaráti mali za úlohu spoločne napísať sloh.

Leon si z peračníka vybral červenú fixku. „Upokoj sa, téma Vikingovia je predsa obsiahla.” Zobral pravičko a podčiarkol nadpis: *Život Vikingov*.

Kim si prekrížila ruky za hlavou. „Áno, mohlo by to ísť rýchlo,“ utrúsila. „Ich história sa dá vyrozprávať raz-dva. Ved to bola banda lúpežníkov!“

Leon sa na ňu pozrel. „Ako prosím? Vikingovia boli statoční bojovníci, skvelí remeselníci a kováči. Spomeň si trebárs na jedinečný, nádherný meč, čo sme videli na výstave! Už len vzory na rukoväti boli úchvatné!“

Julián prikývol: „Máš pravdu, meč bol parádny! Vikingovia verili, že niektoré meče majú magickú moc. Určite aj tento k nim patril.“

Leon nadšene súhlasil: „Tiež si to myslím. Škoda, že archeológovia nevedia, kto bol jeho majiteľom. Možno ich vodca, *jarl*. Jarlovia boli miestodržiteľia dánskeho kráľa, ktorý vládol Vikingom.“

Kim len mávla rukou, čo Leona iba väčšmi podráždilo. „Vikingovia boli vynikajúci objavitelia a skvelí moreplavci!“ zvolal. „Len si spomeň na loď vystavenú v múzeu!“

Kim sa zasmiala. „Tá stará orechová škrupina nemala ani len kajutu. Rimania a Gréci stavali oveľa lepšie lode už o niekoľko storočí skôr!“

Leon zaplesol knihu, čo čítal. „Kim, ty o tom nemáš ani šajnu,“ zanariekal. „S takou škrupinou, ako ju ty nazývaš, sa Vikingovia doplavili až do Ameriky!“

Na Kim to neurobilo žiadny dojem. „A čo tam robili, ha?“ Na odpoveď ale nečakala. „To, čo vždy: rabovali a plienili. Mne tí divosi neimponujú.“

Leon zagúľal očami. „Máš samé predsudky!“ Chlapec si s nadšením spomínal, ako im Tebelmann rozprával o čarovných mečoch, milých elfoch, zákerných troloch a mocných bohoch. „Keby boli Vikingovia iba tupí divosi, neboli by dobrými námorníkmi a nemali by toľko rôznych bohov.“ Jeho oči svietili. „Popudlivý, ale veselý *Tór* alebo pekná bohyňa *Freya*. A potom mocný a nebezpečný *Odin* na kobyle *Sleipnir*, čo má osem nôh.“

„Nemal *Odin* náhodou aj dva čarovné havrany?“ spýtal sa Julián.

Leon lúskol prstami. „Presne!“ Začal listovať v hrubej knihe, čo ležala pred ním. „Tu je to!“ zvolal nakoniec. „Volali sa *Hugin* a *Munin*. Boli stále na cestách. *Odin* informoval o tom, čo sa deje vo svete. Boli to vlastne jeho špióni. *Hugin* vedel čítať myšlienky, *Munin* si dokázal zapamätať všetky informácie z dejín, bol takou lietajúcou encyklopédiou histórie. Naozaj je to škoda, Kim, že si na toto všetko zabudla...“

„Stop!“ zvolal zrazu Julián. „Prestaňte! Musíme pracovať na slohu a nesmieme márne strácať čas.“

Leon prikývol. „Máš pravdu. Ale bude to ťažké, keď máme na Vikingov odlišný názor.“

„To teda bude,“ zamyslela sa Kim. Po krátkej prestávke pokračovala: „Prečo tam nejdeme? Uvidíme, ako to naozaj bolo!“

Julián skrivil tvár: „Bál som sa, že to navrhnete...“